

Τὰ παθήματα ποτέ δὲ θὰ μοῦ γίνουν μαθήματα; Παραπάνω δυσφόρησα καὶ ἀγανάκτησα σὲ μιὰ παράσταση πού παρακολούθησα στὸ θέατρο τοῦ Συνοικισμοῦ Παπάγου. Ἐν τούτοις, ὅταν ἔλαβα μιὰ πρόσκληση μιᾶς ἀνάλογης Σκηνῆς, τῆς «Πειραματικῆς Σκηνῆς» τοῦ κ. Χιῶνη, νὰ παρευρεθῶ σὲ μιὰ παράστασή της, δὲ δίστασα νὰ ἀνταποκριθῶ σ' αὐτήν.

Μὲ παρακινεῖ, μαζὶ μὲ τὴν εὐσυνειδησία μου, ἡ ἀθεράπευτή μου αἰσιοδοξία, ἡ ὁποία ἀντέχει σὲ ὅλες τὶς συχνὲς ἀπογοητεύσεις καὶ πάντα ἐλπίζει ὅτι ἐνδέχεται νὰ συμβεῖ τὸ ἀπροσδόκητο, τὸ θαῦμα, ὅτι ἐνδέχεται ἐκεῖνο πού θὰ δοῦμε νὰ εἶναι καλύτερο ἀπὸ κεῖνο πού εἴμαστε δικαιολογημένοι νὰ περιμένουμε; Εἶχα ἐμπιστοσύνη στὴν Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἑνωσιὴ πού στέγαζε τὴν «Πειραματικὴ Σκηνή»; Ὁ Ὄργανισμὸς αὐτὸς μᾶς ἔχει δώσει δείγματα σοβαρῆς ἐργασίας, καὶ δὲ φαντάσθηκα ὅτι θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ παραχωρήσει τὸ θέατρό του χωρὶς ἑλεγχό;

Μπορεί όλοι τουτοί οί παράγοντες νά έπενεργήσανε. 'Οπωσδήποτε, πήγα στην παράσταση. Καί τί είδα; Αυτή τη φορά δέν αφαιρέθηκε, όπως στο Συνοικισμό Παπάγου, ένα όλόκληρο έργο, αλλά μιá όλόκληρη πράξη. Τό «Πανηγύρι χωρίς τέλος» του κ. Χιώνη, του ίδρυτή, πρωτεργάτη και πρωταγωνιστή της «Πειραματικής Σκηνης», ενώ τό πρόγραμμα άνάγγελνε ότι είναι τρίπρακτο, έγινε δίπρακτο. Τό έργο είναι συγκεχυμένο στη δομή του μά και τόσο άπλοϊκό, ώστε ή παράλειψη μιās όλόκληρης πράξης δέ στάθηκε έμπόδιο στην κατανόηση της έντριγκας του.

Όμως κι άν δέν την κατανοούσαμε, όπως επίσης και άν τό αύθαίρετο κόψιμο δέν είχε ξεπεράσει κάθε όριο έπιτρεπτοϋ, και πάλι δέ θά είχαμε ύποστει κάμιά ζημία. Τό έργο (;) είναι τόσο άσήμαντο!

Είχε τουλάχιστον κάποιο ενδιαφέρον τό παίξιμο, ή έρμηνεία; Στο πρόγραμμα αναγράφεται με περηφάνια (ή περηφάνια τούτη ήταν τό μόνο σωστό σημείο της όλης έκδήλωσης) ότι ή Σχολή άπέρριψε χίλιους πεντακόσιους περίπου μαθητάς και κράτησε μόνον έλάχιστους. Αυτοί όμως οί έλάχιστοι ήταν τόσο άδόκιμοι κι άδέξιοι, είχαν κινήσεις και στάσεις τόσο άνέκφραστες, στερεότυπες και συμβατικές, ώστε μάς έκαναν νά άναλογισθοϋμε με φρίκη τί θά ήταν οί άλλοι χίλιοι πεντακόσιοι!

Ή μόνη διαφορά με την παράσταση του Συνοικισμού Παπάγου είναι πώς στην παράσταση της Σκηνης του κ. Χιώνη τό άκροατήριο δέν είχε πληρώσει είσιτήριο, και έτσι δέ διαμαρτυρήθηκε. Μάλιστα, κάθε άλλο παρά διαμαρτυρήθηκε! 'Απαρτιζότανε, με μόνη εξαίρεση τόν έαυτό μου και μιá φίλη μου, όλόκληρο κι άποκλειστικά, όπως τό μαρτυροϋσαν εύγλωττα σέ κάθε είσοδο και έξοδο του κάθε ήθοποιού τά παταγώδη χειροκροτήματα, από συγγενείς και φίλους τών έρμηνευτών. Οί παρείσακτοι θόρυβοι διέκοπταν συνέχεια την ισχνή και ύποτυπώδη δράση.

Δὲ θὰ ὑποπτευθοῦν οἱ «Πειραματικὲς Σκηνές», ποὺ ἀρχίζουν νὰ ξεφυτρώνουν κι αὐτές, ὅπως οἱ ὑπεράριθμοι θίασοι, σὰν τὰ μανιτάρια, ὅτι εἶναι τουλάχιστον περιττές κι ἄσκοπες; Πῶς νὰ τὸ ὑποπτευθοῦν, μιὰ ποὺ ὅ,τι τίς παρακινεῖ, εἶναι μιὰ τόσο ὑπερφίαλη ὅσο κι ἀνόητη ματαιοδοξία;